

Crna Gora
AGENCIJA ZA AUDIOVIZUELNE MEDIJSKE USLUGE
Broj: UP I 04-043/25-188/4
Podgorica, 10.09.2025. godine

Na osnovu čl. 168 i 183 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Sl. list CG“, br. 54/24) i čl. 18, 116 i 144 Zakona o upravnom postupku („Sl. list CG“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), povodom anonimnog prigovora (akt zaveden kod Agencije za audiovizuelne medijske usluge pod br. UP I 04-043/25-188/1 od 11.08.2025. godine), direktorica Agencije za audiovizuelne medijske usluge donosi

R J E Š E N J E

1. Privrednom društvu „AST“ d.o.o. iz Podgorice, emiteru opšteg televizijskog programa „Prva TV“, izriče se novčana kazna u iznosu od 500€ (petstotina EUR) kao upravno-nadzorna mjera zbog toga što je, dana 08. avgusta 2025. godine, prilikom emitovanja rubrika „Pregled štampe“ i „Tema jutra“, u okviru programskih sadržaja „Jutro“ i „Jutro - pregled“, omogućio iznošenje stavova koji se mogu smatrati diskriminatornim postupanjem prema manjinskom narodu i kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima.
2. Novčana kazna iz tačke 1 ovog Rješenja se izriče zbog ponovljenog kršenja obaveze emitera da programski sadržaji radijskih i televizijskih programa ne smiju podsticati netrpeljivost ili diskriminaciju po osnovu etničke pripadnosti, veze sa nekim narodom ili nacionalnom zajednicom, odnosno omogućavati promovisanje ili opravdavanje govora mržnje ili diskriminatornog postupanja ili potencirati pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima (član 15 stav 2 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, odnosno član 11 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima („Sl. list CG“, br. 121/24)).
3. Nalaže se privrednom društvu „AST“ d.o.o. iz Podgorice, da usaglasí emitovanje programskih sadržaja u okviru televizijskog programa „Prva TV“, sa standardima definisanim u Zakonu o audiovizuelnim medijskim uslugama, podzakonskim aktima Agencije i izdatom Odobrenju za emitovanje.
4. Privredno društvo „AST“ d.o.o. iz Podgorice, je dužno da, u skladu sa članom 181 stav 3 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, u okviru televizijskog programa „Prva TV“, u okviru informativne emisije „Jutro“, objavi informaciju o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja koja glasi:
„Agencija za audiovizuelne medijske usluge izrekla je emiteru televizijskog programa 'Prva TV' novčanu kaznu u iznosu od petstotina EUR jer je 08. avgusta 2025. godine, prilikom emitovanja programskih sadržaja 'Jutro' i 'Jutro - pregled', u rubrikama 'Pregled štampe' i 'Tema jutra', i nakon dva prethodno izrečena upozorenja, omogućio diskriminatorno postupanje prema manjinskom narodu.“
5. Privredno društvo „AST“ d.o.o. iz Podgorice, je dužno da, u pisanoj formi, obavijesti Agenciju za audiovizuelne medijske usluge o načinu (datum i vrijeme) objavljivanja informacije o izrečenoj mjeri iz tačke 1 ovog Rješenja, u roku od 24 časa od objavljivanja.

6. Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Savjetu Agencije za audiovizuelne medijske usluge u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.
7. Novčanu kaznu u iznosu od 500,00 € (petstotina EUR), privredno društvo „AST“ d.o.o. iz Podgorice je dužno da uplati na žiro-račun Agencije za za audiovizuelne medijske usluge broj 510-104-19 kod Crnogorske komercijalne banke, sa pozivom na broj UP I 04-043/25-188/4, u roku od 8 (osam) dana počev od dana kada ovo Rješenje postane izvršno u smislu člana 144 Zakona o upravnom postupku.
8. Ovo rješenje će se objaviti na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge www.amu.me.
9. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Obrazloženje

Dana 11.08.2025. godine, Agenciji za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: Agencija) dostavljen je anonimni prigovor na rad privrednog društva „AST“ d.o.o. iz Podgorice (u daljem tekstu: emiter), emitera televizijskog programa „TV Prva“ (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-043/25-188/1), a povodom sadržaja u jutarnjoj emisiji „Jutro pregled“, emitovanog dana 08.08.2025. godine.

U prigovoru se navodi da „u segmentu pregleda štampe, pozvani 'politički analitičar' Miro Popović, bez ikakvog stručnog kredibiliteta, nastupio je kao otvoreni branilac i relativizator ratnog zločinca i četničkog komandanta Pavla Đurišića“, a koji je „bez imalo kritičkog otklona, tvrdio da je postavljanje spomenika opravdano jer je urađeno na privatnom posjedu, ignorišući i prećutkujući činjenicu da domaće zakonodavstvo izričito zabranjuje podizanje spomenika nacističkim okupatorima, njihovim saradnicima i ratnim zločincima, bez obzira na lokaciju ili izvor finansiranja“. Podnosilac prigovora navodi i da „novinarka emisije umjesto da prekine ovakvu očiglednu promociju kršenja zakona, ona dodaje argument da je spomenik podignut 'od sopstvenih sredstava' – što predstavlja ne samo opravdavanje nego i poziv na kršenje zakona“, i navodi „da novinarka dodaje da postoji i spomenik Pavlu Đurišiću u SAD, kao da to treba poslužiti kao legitimizacija, a ne skandalozan podatak“. U prigovoru se dalje navodi da je gore pomenuti gost emisije stavio Pavla Đurišića „u isti kontekst sa Josipom Brozom Titom – oslobodiocem od nacističke okupacije – čime se vrši grubi istorijski revizionizam i vrijeđa antifašističko naslijeđe“. Podnosilac prigovora ukazuje i da je „u nastavku emisije, u temi 'Prst u oko Kućima', novinarka pročitala navodni komentar 'gledaoca', očigledno pripremljen od uredništva, koji glasi: 'Recite gostu da Crnogorci i Srbi nisu sjekli nikakvi Turci, nego Bošnjaci, tj. preci onih koji se danas nazivaju Bošnjacima'. Kako se ističe u prigovoru na ovaj način „voditeljka je, bez ikakvog kritičkog komentara ili demantija, pustila u javni etar najsiroviji oblik govora mržnje i targetiranja cijele etničke grupe, bez ikakvog dokaza ili istorijskog konteksta, čime je izvršila direktno podsticanje na međunarodnu netrpeljivost“. Takođe, podnosilac prigovora tvrdi da je novinarka „sistematski prekidala goste koji iznose kritiku vlasti ili političku poziciju koja ne odgovara proVučić i proSNS uređivačkoj liniji emisije, pokazujući otvorenu pristrasnost i kršenje osnovnog principa davanja prostora različitim mišljenjima“.

Na kraju, podnosilac prigovora zaključuje da predmetni prilog („kao način vođenja emisije“) predstavlja:

- „Relativizaciju i promociju osuđenog ratnog zločinca i nacističkog saradnika, suprotno Zakonu o spomen-obilježjima i Zakonu o zabrani diskriminacije“;
- „Pozivanje na kršenje zakona od strane gostiju i novinarku“;
- „Puštanje govora mržnje i etničkog targetiranja u javni etar“;
- „Grubo kršenje profesionalnih i etičkih standarda novinarstva“.

Polazeći od navedenog prigovora, Agencija je utvrdila da prigovor posjeduje elemente za pokretanje postupka po službenoj dužnosti, te je pokrenula isti radi utvrđivanja da li je došlo do kršenja čl.15 stav 2 i 23 stav 1 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama (u daljem tekstu: Zakon) i čl. 3 i 11 Pravilnika o programskim standardima u radijskim i televizijskim programima (u daljem tekstu: Pravilnik).

Saglasno nadležnostima ustanovljenim članom 177 Zakona i članom 112 Zakona o upravnom postupku, a u cilju utvrđivanja da li je emitovanjem spornog programskog sadržaja došlo do kršenja Zakona i Pravilnika, Agencija je od emitera zatražila pisano izjašnjenje (akt br. UP I 04-043/25-188/3 od 20.08.2025. godine).

U ostavljenom roku emiter nije dostavio traženo izjašnjenje.

Prilikom razmatranja da li je emitovanjem predmetnih programskih sadržaja došlo do kršenja propisanih standarda, Agencija je posebno imala u vidu sljedeće:

- pravo na zaštitu od diskriminacije propisano je Ustavom Crne Gore, koji garantuje jednakost svih građana i zabranu diskriminacije, kao i relevantnim zakonima, uključujući Zakon o zabrani diskriminacije („Sl.list CG”, br. 46/10, 40/11, 18/14 i 42/17) koji propisuje zabranu diskriminacije po osnovu nacionalne, vjerske ili bilo koje druge pripadnosti.
 - AVM uslugom ne smije se podsticati nasilje, mržnja, netrpeljivost ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, veze sa nekim narodom ili nacionalnom zajednicom, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, boje kože, pola, roda, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikalnoj organizaciji, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava (član 15 stav 2 Zakona).
 - članom 2 stav 1 al. 2) Pravilnika propisano je da govor mržnje predstavljaju svi oblici izražavanja kojima se podstiče nasilje, netrpeljivost, odnosno omogućava podsticanje ili širenje mržnje ili diskriminacija po osnovu rase, etničke pripadnosti, boje kože, pola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosnog doba, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta ili polne orijentacije, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava.
 - članom 2 stav 1 al. 3) Pravilnika diskriminatorno postupanje je definisano kao svako neopravdano pravljenje razlike ili nejednako postupanje, odnosno propuštanje (isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva), u odnosu na lica ili grupe, kao i na članove njihovih porodica, ili sa njima povezana lica, na otvoren ili prikriven način, a koje se zasniva na njihovim stvarnim ili pretpostavljenim ličnim svojstvima (npr. rasa, boja kože, državljanstvo, nacionalna pripadnost ili etničko porijeklo, jezik, vjersko ili političko ubjeđenje, pol, rodni identitet, seksualna orijentacija, imovinsko stanje, genetske osobine, zdravstveno stanje, invaliditet, bračni i porodični status, osuđivanost, starosna dob, izgled i dr.);
 - članom 3 Pravilnika propisano je da je emiter odgovoran za sve objavljene programske sadržaje, bez obzira na njihov izvor, u skladu sa zakonom koji reguliše rad medija, te da programski sadržaji obuhvataju sopstveni, kupljeni, reemitovani i razmijenjeni program, najave programa, SMS i druge oblike uključivanja publike u kreiranje programa, kao i sve oblike audiovizuelnih komercijalnih komunikacija.
 - članom 11 stav 1 Pravilnika je propisano da programski sadržaji radijskih i televizijskih programa ne smiju omogućavati promovisanje ili opravdavanje govora mržnje ili diskriminatornog postupanja, ili na drugi način opravdavati kršenje zajamčenih sloboda i prava čovjeka i građanina. Nadalje, u radijskim i televizijskim programima zabranjeno je emitovanje programskih sadržaja kojima se potencira pripadnost određenoj grupi, opredjeljenje, stvarno ili pretpostavljeno lično svojstvo, kao oblik diskriminacije prema njima (stav 2).
- Članom 11 stav 4 Pravilnika je propisano da je emitovanje ovakvih programskih sadržaja dozvoljeno isključivo ukoliko su dio naučnog, autorskog ili dokumentarnog rada, a objavljeni su:
- bez namjere da se podstiče na diskriminaciju, mržnju ili nasilje i dio su objektivnog novinarskog izvještavanja;
 - sa namjerom da se kritički ukaže na diskriminaciju, mržnju, nasilje ili na pojave koje predstavljaju ili mogu predstavljati podsticanje na takvo ponašanje.

Na osnovu uvida u snimak emitovanog programa emitera, može se konstatovati sljedeće:

1. Emiter je 8. avgusta 2025. godine, u periodu od 15:07:46 do 15:48:06 sati (40 minuta 20 sekundi) emitovao programski sadržaj „*Jutro - pregled*”, u okviru kojeg je emitovana rubrika „*Pregled štampe*”, čiji su segmenti opisani u tački 2.

Navedena rubrika emitovana je u periodu od 15:08:18 do 15:23:18 sati (15 minuta). Gost je bio politički analitičar Milo Popović. Nakon prelistavanja naslovnih strana dnevne štampe, emitovani su navodi kako slijedi.

Voditeljka: „Milo, mislim da i sam pretpostavljaš da ćemo krenuti od naslova koji se tiče postavljanja spomen-obeležja u Beranama Pavlu Đurišiću. Imali smo juče oštru reakciju javnosti. Imali smo saopštenja stranaka, imali smo saopštenja funkcionera visokih, nevladinih organizacija. Nekako sve je to bilo u roku od par sati.”

Milo Popović, politički analitičar: „Tako je.”

Voditeljka: „ODT, zatim ostali, da ne nabrajam. Ali, šta mene zanima. Opet na sceni imamo, da li imamo politiku dvostrukih aršina, pogotovo kako se navodi, ako govorimo o rešavanju koje bi trebalo da bude dijalogom, bez isključivosti, narativa koji su nasleđeni još iz nekog doba koje je iza nas. Kako Vi gledate na sve ovo?”

Milo Popović: „Znate kako, gospodin je na ličnom posjedu postavio spomenik u čast gospodinu Đurišiću i nije daleko od istine da njegovo ime izaziva negdje podjele i kontroverze u našem društvu. Međutim, znate kako, ovaj spomenik je postavljen na posjedu koji je u privatnom vlasništvu.”

Voditeljka: „Od svojih sredstava. Ukoliko se ne varam, bilo je u saopštenju Nove srpske demokratije. Na svom posjedu, od svojih sredstava.”

Milo Popović: „Tako je. Lično je čovjek isfinansirao taj spomenik. Možda je mogao da postavi spomenik, ne znam, nekoj drugoj osobi koja je takođe kontroverzna ličnost, znate. Ali, to je uradio na privatnom vlasništvu. Znate, privatno vlasništvo je recimo po američkom zakonodavstvu, a nekako i u našem bi trebalo da ima taj status, na jako visokom nivou, odnosno kod njih je to svetinja. I kod njih se, recimo, u SAD-u, koju smatramo državom moderne demokratije, jako može na žustar način odbraniti privatna svojina.”

Voditeljka: „Izvinjavam se samo što ću Vas prekinuti, čini mi se da on ima spomenik baš u SAD-u.”

Milo Popović: „Da. Tako je. Vidite, tamo nisu našli za shodno da prave jednostavno veliku prašinu oko ovog događaja. Ono što takođe moram da istaknem jeste da u Crnoj Gori s druge strane postoji niz spomenika koji i te kako dijele našu javnost, a nalaze se na imovini koja je u javnom vlasništvu. Vlasništvu ili nekog grada, odnosno lokalne samouprave, ili na državnom zemljištu. Konkretno mislim evo recimo na spomenik bivšem predsjedniku Josipu Brozu. Znate, njegovo ime i te kako dijeli našu javnost. Spomenik Mirku Petroviću...”

Voditeljka: „Koji je danas naša tema, između ostalog. Eto, desilo se. Koincidencija.”

Milo Popović: „Eto, vidite. Spomenik Mirku Petroviću i te kako dijeli našu javnost. Bilo koje spomen-obilježje, knjazu Danilu, takođe dijeli našu javnost. To su sve ličnosti koje su i te kako ostavile neki negativni trag po određeni dio stanovništva u Crnoj Gori. Bojim se da će ovakva žustra reakcija... Zamislite vi neke jučerašnje pozive određenih funkcionera određenih partija, koje hvala bogu više nisu na vlasti. Konkretno mislim na Socijaldemokratsku partiju, Ranka Krivokapića prije svega. SD, DPS i tako dalje, čitav taj politički okrug. Oni su javno pozivali na samoorganizovanje i da se ide ovom čovjeku na posjed, na kuću i na imovinu. Kakvo god bilo spomen-obilježje koje je taj čovjek postavio. Ja sam svjestan da u Crnoj Gori postoje ljudi koji su bliski jednoj ili drugoj ideologiji. Nemate pravo da čovjeku idete na kuću zato što vam se ne sviđa što je on uradio, i kako se ne znam danas ofarbao, kakva mu je frizura, šta nosi, koje je spomen-obilježje postavio i tako dalje.”

Voditeljka: „Iako nije format da čitamo pitanja gledalaca, ali mnogo ih je ova tema podstakla. Evo jedan gledalac pita da li bi isto reagovanje bilo ukoliko bi se postavilo spomen-obeležje Sekuli Drljeviću.”

Milo Popović: „Pa, znate kako, bojim se da ne bi bilo isto reagovanje. Mi sad imamo spomenik gospodinu Jusufu Čeliću u Gusinju.”

Voditelj: „Da.”

Milo Popović: „Koji je takođe jedna kontroverzna ličnost, koji se tereti za ubistvo velikog broja pripadnika srpske nacionalnosti, tako da imamo i te kako dvostruke aršine. Znate šta, za mene

je jako simptomatično lično bilo postavljanje, slikanje murala bivšem predsjedniku Đukanoviću, na nekom privatnom posjedu. Pa mi nije padalo na pamet da ja idem na kuću tom čovjeku. Zamislite o čemu mi sada raspravljamo. O tome da ljudi treba da idu na privatni posjed da se obračunavaju sa tim gospodinom. Promptno se formirao predmet u takozvanom Osnovnom tužilaštvu. Sad da ne upotrijebim neku težu riječ, a vjerujte, malo mi fali da to uradim. Može da ih bude stid zbog toga. Zato što nemaju za shodno vremena da se bave organizovanim kriminalom..."

Voditeljka: *"Misiite zbog njihove hitrosti u ovom postupku? Ili nečega drugog?"*

Milo Popović: *"Tako je. Zbog jedne reakcije... Znae šta, juče kad su onako nevladine organizacije ispisale jedan pamflet na društvenim mrežama. Ja mislim da te nevladine organizacije potcjenjuju karakter našeg naroda. Ja mislim da je to probudilo samo jednu reakciju, ne da se podigne pet, ili jedan ili pet, nego 105, 1005 spomenika, svaka kuća da podigne sad za inat ovim nevladinim organizacijama. To je nekako probudilo u meni."*

Voditelj: *"Da li tako gledaju, gospodine Popoviću, mladi ljudi uglavnom i da li je, kako uopšte vi mladi danas, pošto gledate na tu temu podjela naših iz Drugog svjetskog rata, eto moramo time da se bavimo. I da li je stvarno ta istina da kažem istina Josipa Broza jedina istina koja mora da opstane u Crnoj Gori?"*

Milo Popović: *"Ovako. Oba pokreta su imala i dobre i loše ljude. I oba pokreta su radila u nekom momentu i neke dobre i ne tako dobre stvari. Samo što mi sada govorimo samo o jednoj strani ove priče. O stvarima koje su obilježile možda djelovanje u negativnom smislu četničkog pokreta, jednim dijelom. A zaboravljamo recimo možda dobre stvari koje su bile djelovanje ovog pokreta. Ili ideologiju, koju vi možda možete da podržavate ili ne. S druge strane, imate djelovanje partizanskog pokreta, koje je jednim dijelom bilo u redu antifašističko, ali s druge strane i te kako znalo da ugrozi nečija osnovna ljudska prava. Šta mislite, da nijedan funkcioner iz partizanskog pokreta nije kršio ljudska prava? Da li znate koliko je ljudi ubijeno od strane djelovanja ovog pokreta? Malo se zna o tome."*

Voditelj: *"Malo."*

Milo Popović: *"S druge strane, znate šta, nemam ništa protiv, svi smo mi negdje istkani, mala je Crna Gora. I naše porodice, majke, očevi, to je sve negdje mješavina oba pokreta, obje ideologije i to treba tako posmatrati. Gospodin nije uzeo da postavi ovaj spomenik, uslovno rečeno, u centru Berana. Znae, pa to onda kažete da to negdje dijeli javnost. Iako bi po mom mišljenju trebalo njegovati negdje obje Crne Gore. Iskren da budem. To je sad naravno neprihvatljivo jednom umu koji je proizašao iz Komunističke partije, vezano za DPS i SDP, to je njima naravno neprihvatljivo. Ali znate kako, ako želite pomirenu Crnu Goru, onda morate uvažiti sve činjenice."*

U nastavku rubrike bilo je riječi o turističkoj sezoni u Crnoj Gori.

U nastavku programskog sadržaja *"Jutro - pregled"*, u terminu od 15:23:25 do 15:47:02 sati (23 minuta 37 sekundi) emitovana je i rubrika *"Tema jutra"*, pod naslovom *"Prst u oko Kućima"*. Gosti su bili publicista Budo Simonović i Milisav Popović ispred Inicijative za izmještanje spomenika Mirku Petroviću. Segmenti razgovora opisani su u nastavku.

Od 15:25:12 sati emitovan je tekst dat u nastavku.

Budo Simonović, publicista: *"Vojvoda Mirko Petrović je bio jedan nesumnjivo hrabar i dobar vojskovođa. Proslavio se u Grahovskoj bici, proslavio se za tih čuvenih devet dana u Ostrogu i to je ono zbog čega bi vojvoda Mirko svakako zasluživao spomenik i vjerujem da niko u Crnoj Gori ne bi imao primjedbu da je takav spomenik podignut u Ostrogu, podignut na Grahovcu, podignut tamo gdje se on dokazao kao junak, kao vojskovođa. Ali podići vojvodi Mirku spomenik u centru Podgorice, na pogled Kućima, Crmničanima, Bjelopavličima, Piperima, to, ja mislim, predstavlja jednu, u najmanju ruku provokaciju tim velikim plemenima koja je vojvoda Mirko zadužio na jedan ružan i nezaboravan način. To što je vojvoda Mirko učinio u tim plemenima, posebno Kućima, nije ni za spomen, a kamoli za spomenike i za veličanje. To je sramota i bruka koja prati priču o dinastiji Petrovića, konkretno o vladavini knjaza Danila, jer se radilo o zločinima koji nikad sigurno neće i ne mogu biti zaboravljeni. To što je uradio u Kućima predstavlja, iako tada nije postojao taj termin genocid, ali to je zločin genocidnog karaktera."*

Voditelj: „Jasno.“

Milisa Popović je u nastavku emisije objašnjavao razloge zbog kojih spomenik Vojvodi Mirku Petroviću mora biti izmješten sa prostora na kojem se trenutno nalazi. Iznosi istorijske navode o tome kroz kakve su pohare prošli stanovnici Kuća i da iz tih razloga nije u redu da se spomenik nalazi na mjestu na kojem je trenutno.

Poredeći sadržaj „Jutro“ u kojem je ovaj razgovor emitovan uživo, utvrđeno je da u ovom sadržaju nije emitovan segment koji je u jutarnjem programu trajao u periodu od 8:20:23 do 8:27:24 sati (7 minuta 1 sekund). U tom dijelu Simonović je takođe govorio da se ne slaže sa tim što je podignut spomenik Mirku Petroviću. Iznosi i mišljenje da ne shvata kako se Danilovgrađani ponose što njihov grad nosi taj naziv, govori da je Knjaz Danilo bio osoba puna mržnje i zla. Preskok je zabilježen u 15:34:23 sati.

U periodu od 15:40:42 do 15:46:42 emitovan je razgovor čiji je transkript dat u nastavku.

Voditeljka: „Molim te Balša pročitaj, jedan gledalac je postavio pitanje pa da... Postavio pitanje, u stvari konstataciju...“

Voditelj: „Da, evo, ja ću pročitati to... Postaviću pitanje i onda imamo kratko... Moraćemo da pomenemo još neke spomenike koji su aktuelni danas iako nam nije tema, ali ovako, pozdravlja gledaoce, valjalo bi u kontekstu teme pomenuti činjenicu da je Vojvoda Mirko tokom pohare Kuća doslovce i bukvalno opljačkao crkvu na Kosoru, odakle je ponešeno sve iz crkve, kao i crkvu na Gornjem Medunu odakle su odnešene mošti svetog Arsenija drugog arhiepiskopa srpskog. Možete se nadovezati na to i samo jedna stvar, imali smo obećanje, ljudi koji su danas na vlasti nekada su bili opozicija, da će se raditi na izmještanju spomenika. Evo gospodine Simonoviću, da li je uopšte realno da ta snaga postoji kada uzmemo u kontekst svega toga i što ste pomenuli i naš prethodni gost je pomenio nevladine organizacije, Evropsku komisiju i sve te organizacije koje bi opoziciju, možda i dio vlasti, znači kada se sve to uzme u obzir, da li uopšte ova peticija Kuća može da prođe.“

Simonović: „Da ste me to pitali prije tog je 20. avgust bijaše?“

Voditelj: „Da. 30. avgust.“

Simonović: „30. avgust. Da ste me to pitali ja bih vam decidno odgovorio sigurno je to da će tako biti. Međutim, ja sam danas prilično skeptičan jer i ova nova družina koja je došla ona se bavi nekim, ja bih rekao perifernim temama, nema nigdje onih tema koje smo svi očekivali, skinuće se jedanput taj samar, taj, taj teret koji je Crna Gora trpjela 30 godina, doći će nova vlast, doći će novi ljudi koji će drugačije to gledati. No bilo je potpuno normalno i objektivno...“

Voditelj: „Ograničeni smo...“

Simonović: „Pored ostalih...“

Voditelj: „Moram Vas, moram Vas prekinuti...“

Voditeljka: „Izvini Balša molim te, pre nego što završimo...“

Voditelj: „Ograničeni smo sa vremenom. Da moramo, moramo pomenuti...“

Voditeljka: „Moramo vas pitati...“

Voditelj: „Da.“

Voditeljka: „Jučerašnji dan je evo obeležilo postavljanje spomen obeležja Pavlu Đurišiću u Beranama...“

Voditelj: „Kad se već bavimo...“

Voditeljka: „Iskoristiću priliku da pitam i jednog i drugog gledalaca...“

Voditelj: „Da. Gosta.“

Voditeljka: „Izvinjavam se režija, ali evo u par minuta samo, moramo čuti vaše mišljenje.“

Voditelj: „Da.“

Voditeljka: „Nekako je tema otvorila temu.“

Voditelj: „Da.“

Simonović: „Pa na neki način je to slična priča. Ovdje se govori o jednom zločincu novijeg doba, gdje nema nikakvih dilema, gdje se potpuno jasno zna, iako ja evo sam toliko iznenađen i

skamenjen da je iz krugova ove sadašnje, vladajuće garniture stižu takve priče kako su falsifikovani dokumenti koji govore o zločinima Pavla Đurišića. Pa slušajte, ja neću ništa drugo, nego samo da mi ti ljudi koji govore da je krivotvoren, da su krivotvoreni potpisi ili izvještaji njegovi sa onih zločinačkih pohoda, s početka '43. godine, od Bijelog Polja preko Pljevalja, Čajniča, Goražda do Foče, gdje po njegovim izvještajima, po njegovim izvještajima je pobijeno više od 10.000 muslimana, među kojima je bilo gro žene, djeca, starci. Ako je to, nije dovoljan dokaz, da je to zločinac nad zločincima, sigurno jedan od najvećih u Drugom svjetskom ratu, onda ja više nemam šta da ka... da pitam zašto... Normalno je da mu dižu spomenike oni koji hoće da pokušaju da u ovom narodu ubiju nešto što traje do devetog koljena. Izdaja u Crnoj Gori se barem pamti do devetog koljena i niko je ne može pobrisati..."

Voditelj: „Evo upozoravaju iz režije..."

Simonović: „A kad ostane trag krvavi kakav je on ostavio onda je to potpuno normalno..."

Voditeljka: „Ja ću samo pročitati jedno, jednu konstataciju, recite gospodinu da...(neazgovjetno) i Crnogorce, Srbe nisu sekli nikakvi Turci, već Bošnjaci to jest preci onih koji se danas nazivaju Bošnjacima. Ja razumem da su oni kroz vjekove nazvani Turcima zbog primanja tuđe vjere, ali to prosto nisu bili Turci, nego domaći islamizirani ljudi. Imate imena i prezimena ljudi poginulih u bitkama na Vučjem Dolu, Šarancima, sve su to domaći ljudi, nema govora o Turcima, u XVIII i XIX vijeku već u bitkama u Crnoj Gori, nego u XV i XVI da. Evo neki zaključak Vaš za kraj i moramo nažalost završavati današnje 'Jutro'..."

Voditelj: „Da, nažalost, da moramo završiti, Vi prokomentarišite ovo, osvrnite se na spomenik Pavlu Đurišiću, dajte Vaše viđenje i zaključite naravno ono što je Vama važno oko Kuća i Mirka Petrovića."

Milislav Popović: „Možda ću biti malo sarkastičan, dokle god postoji spomenik zločinca Mirka na kućkom pazaru, svi spomenici, svim zločincima su maltene... ne dozvoljeni nego prizvani, pa neka ih podignu, uh, užas je to, sveže, i na Cetinju i Martinoviću i u Medovi, znam da je strašno, ali to je ovo. Ovo zove, ovo izaziva, ovo ne da da čovjek racionalno, jer kad ovo može... Pavle je ubijao, nije sporno, Budo to svjedoči, pa ne treba, to je bio rat..."

Voditeljka: „Rekli ste puška na pušku..."

Milislav Popović: „Puška na pušku, vojnik na vojnika, knjiga na knjigu, ali nož na djecu, nož na djecu, nemojte upoređivat' da vas zamolim nikakve zločine sa ovim zločinom jer nema primjera. Dakle, da budem jasan, dok je ovaj spomenik sve spomenike, svim zločincima znanim i neznanim poziv je, ovaj spomenik je poziv za podizanje spomenika. Evo, ne znam da li sam bio jasan, ali jesam iskren."

Voditelj: „Jeste."

Voditeljka: „Jeste. Izuzetno jasni. Hvala vam mnogo."

2. Mediji su jedan od ključnih faktora za formiranje javnog mnjenja, tako da informativni sadržaji (intervjui, debate, komentari), a naročito kada se bave aktuelnim pitanjima, imaju veliki značaj i uticaj. Zadatak medija je da prenesu nepristrasnu informaciju i omoguće iznošenje različitih stavova, da pitanja predstave na objektivni i uravnotežen način, ali je, takođe, njihova uloga i da bez predrasuda promoviraju jednakost i doprinesu formiranju šireg društvenog, tolerantnog i miroljubivog antidiskriminatornog okruženja. Društvena obaveza medija jeste da doprinesu suštinskom razumijevanju određene problematike, bez subjektivnosti. Putem prenošenja različitih stavova i objektiviziranja problema, mediji obezbjeđuju da šira javnost na osnovu relevantnih informacija i vlastitih promišljanja, izgradi konstruktivan stav.
3. Uvažavajući pravo na slobodu izražavanja i uređivačku autonomiju, mediji su slobodni da određenu pojavu ili događaj tretiraju na različiti način, a da pri tome ne prekrše propise. Ne može se dovesti u pitanje pravo emitera da, u skladu sa njegovom uređivačkom politikom, pribavlja, objavljuje i prenosi informacije od interesa za javnost, uz obavezu da to čini na način kojim se doprinosi slobodnom, istinitom, cjelovitom i nepristrasnom informisanju javnosti o događajima kao i poštovanju i promociji osnovnih ljudskih prava i sloboda, demokratskih vrijednosti i pluralizma ideja.

Pri tome, mediji moraju biti svjesni činjenice da sloboda izražavanja nije apsolutno pravo, te da se širenje sadržaja kojim se podstiče diskriminacija, može smatrati nedozvoljenim govorom i ne

može se očekivati da bude zaštićen, jer predstavlja zloupotrebu slobode izražavanja (što je zabranjeno).

4. Članom 10 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda propisano je da svako ima pravo na slobodu izražavanja, kao i da ovo pravo uključuje slobodu posjedovanja sopstvenog mišljenja, primanja i saopštavanja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Sloboda izražavanja se primenjuje ne samo na „informacije” ili „ideje” koje se povoljno primaju ili se smatraju bezopasnim ili pitanja oko kojih postoji ravnodušnost, već i na one ideje i informacije koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiravaju državu ili bilo koji dio stanovništva. Sloboda izražavanja ne obuhvata samo pravo pojedinca na širenje informacija i ideja, već i pravo svakoga da prima informacije koje drugi žele da mu saopšte (tzv. „pravo javnosti da zna”) tj. da budu adekvatno informisani, naročito o pitanjima od javnog interesa.
5. Sloboda izbora, načina predstavljanja i pristupa temi koju emiter obrađuje spada u domen uređivačke slobode i slobode izražavanja emitera. Ne dovodeći u pitanje osjetljivost podnosioca prigovora prema gostu ili iznijetim stavovima gosta, treba imati u vidu da, kroz informativno-politički program, emiter treba da ima slobodu da se bavi bilo kojom temom, događajem ili pitanjem, sve dok za to postoje uređivački razlozi i interes javnosti. Odluka emitera da u svoj jutarnji program uvrsti predmetne teme, i njima posvećene segmente reprizira još jednom u toku dana, ukazuje na jasnu uređivačku odluku da se na određeni način pristupi aktuelnoj temi. To predstavlja jedan od elemenata njegove uređivačke slobode i slobode izražavanja, ali ga ne oslobađa odovornosti za emitovani sadržaj.
6. Ne može se dovesti u pitanje pravo voditelja i medija da povodom snažnih reakcija javnosti na postavljanje spomenika Đurišiću, pokrene pitanje njihove opravdanosti te preispitivanje opravdanosti i reakcija javnosti u vezi sa postavljanjem još jednog spomenika (Mirku Petroviću). Takođe se ne može dovesti u pitanje pravo voditelja i medija da svojim sadržajima podstiču ili doprinose debati o određenoj temi (dosljednost u primjeni zakona prilikom donošenja / sprovođenja odluka o postavljanju različitih spomen-obilježja), a posebno u imajući u vidu da ona izaziva vrlo snažne reakcije od protivljena do bezrezervnog podržavanja u zavisnosti od konkretnog slučaja.
7. Predmetne rubrike sadržaja „Jutro” i „Jutro-pregled” bile su posvećene reakcijama koje je izazvalo postavljanje spomen-obilježja (spomenika) Pavlu Đurišiću (segment „Pregled štampe”) prethodnog dana, odnosno inicijativi za izmještanje spomenika Mirku Petroviću iz centra Podgorice („Tema dana”). Radi se o pitanju od interesa za javnost u Crnoj Gori, imajući u vidu različita mišljenja i reakcije u vezi sa nedavnim postavljanjem spomenika Pavlu Đurišiću.
8. Emiter je propustio da ukaže na pravni okvir koji reguliše podizanje spomen-obilježja, te objasni pod kojim uslovim i kojima licima je zabranjeno podizanje spomen obilježja (*„licu koje je bilo saradnik okupatora, njegovog saveznika ili pomagača”* i *„licu koje je u istoriji Crne Gore ili u istoriji čovječanstva imalo negativnu ulogu”*, član 10 stav 1 tač. 4) i 7) Zakona o spomen – obilježjima („Sl.list CG”, br. 40/08, 40/11, 2/17 i 84/24)).
Tokom rubrike „Pregled štampe”, emiter je omogućio, podržao i podstrekavao opravdavanje podizanja spomenika Đurišiću uz isticanje da je postavljen na privatnom posjedu i finansiran od strane privatnog lica. Na taj način je doprinio stvaranju utiska da je riječ o postupku koji se može smatrati legitimnim, iako je zakonom predviđeno da spomen-obilježje može podići Crna Gora, opština, mjesna zajednica, vjerska zajednica i drugo pravno lice (član 14 Zakona o spomen – obilježjima), ali ne i fizičko lice.
On je propustio da ukaže na jasno propisane uslove za postavljanje spomen-obilježja i njihovu svrhu, a to je očuvanje vrijednosti kao što su obilježavanje značajnih događaja, čuvanje uspomene na istaknute ličnosti, njegovanje ljudskih ideala i kulturno-istorijske tradicije i odavanje počasti borcima za slobodu, civilnim žrtvama rata i masovnim stradanjima ljudi.
9. Mediji ne smiju biti instrument za reinterpetaciju prošlosti na način koji može stvoriti iskrivljenu sliku istorijskih događaja ili ličnosti, niti dati prostor narativima koji podržavaju podjele i favorizuju pojedinca ili jednu zajednicu na račun druge i time doprinose osjećaju marginalizacije i isključenosti kod određenih grupa građana. Ovakav pristup je naročito opasan u multikulturalnom društvu kakvo je crnogorsko, gdje je medijska odgovornost ključna za

očuvanje društvene kohezije i međusobnog uvažavanja različitih etničkih i vjerskih zajednica, a čije odsustvo može dovesti do iskrivljenog razumijevanja prošlosti i podsticanja dezinformacija.

Mediji imaju značajnu ulogu u njegovanju i promociji značaja kolektivnog pamćenja, kako se različiti zločini ne bi ponovili, kako bi se spriječio razvoj ili promocija narativa kojim se bilo koji zločin interpretira na način da mu se daje smisao ili opravdanje.

Mediji su dužni da vode računa da sadržaji koji na direktan ili indirektan način prikazuju, ukazuju ili objašnjavaju neki tragičan događaj, a posebno onaj koji uključuje zločine ili stradanja izazvane ljudskim faktorom, imaju ili mogu imati snažan uticaj na osjećanja potomaka žrtava, koji i dalje žive na prostoru na kojem se desila tragedija / zločin.

Adekvatnim i cjelovitim prikazom istorijskih događaja ili ličnosti, pa i informacija o mogućem nedostatku pouzdanih podataka ili dokumentacije o njima ili njihovim djelima, mediji mogu na značajan način da doprinesu suočavanju sa prošlošću. Adekvatnim i objektivnim prikazom zločina koji su se desili pokazuje se pijetet prema nevinim žrtvama i doprinosi kulturi sjećanja, kao i promociji suživota, značaju tolerancije i koegzistencije različitih društvenih zajednica na istom prostoru.

10. Uvažavajući odluku emitera da predmetnoj temi posveti dva segmenta jutarnjeg programa, ne može se opravdati propuštanje da makar ukaže da su, zbog zločina sa kojima se povezuju, podijeljena mišljenja u vezi sa Pavlom Đurišićem, Jusufom Čelićem (čiji spomenik bio podignut u Gusinju, takođe pomenut u segmentu „Pregled štampe”) ili Mirkom Petrovićem, trebala da budu razlog da se, prije postavljanja bilo kojeg spomen-obilježja, prethodno pažljivo naučno-istorijski analiziraju dostupni podaci i dokumenti o njihovim ulogama u spornim događajima te na taj način uvažavaju kako ratne i civilne žrtve, tako i njihovi potomci.

Ovakav pristup je posebno problematičan s obzirom da postoje različita tumačenja događaja i (značaja) uloga koje su ove ličnosti imale u određenim trenucima / periodima istorije ovih krajeva. Jer, iako se nikada nije osporavalo postojanje ovih zločina, različiti su stepeni njihove obrade u javnom ili naučnom diskursu, te se ne može govoriti da su oni nesumnjivo poznati i priznati. Ignorisanje istorijskog konteksta u ovom slučaju može imati posljedicu daljeg zanemarivanja patnji jednog dijela stanovništva Crne Gore ili potomaka stradalog stanovništva, čime se posredno doprinosi diskriminaciji kroz manju medijsku vidljivost ili nevidljivost.

11. U toku rubrike „Tema jutra”, u kojoj se razgovaralo kako o postavljanju spomenika Pavlu Đurišiću, tako i o postavljanju i inicijativi za izmještanje spomenika Mirku Petroviću, voditeljka je pročitala komentar gledaoca: *„Crnogorce i Srbe nisu sjekli nikakvi Turci, nego Bošnjaci, tj. preci onih koji se danas nazivaju Bošnjacima”*.

Nije se radilo o direktnom uključenju gledaoca, već je komentar iznijela voditeljka, što nedvosmisleno ukazuje da se radilo o urednički odabranom i kontrolisanom sadržaju, čime je i odgovornost za emitovani materijal u cjelosti na emiteru.

12. Uz uvažavanje slobode izražavanja gledaoca, koga su moguće motivisali stavovi gosta u emisiji, ne može se opravdati prenošenje njegovog stava kojim se potencira pripadnost određenoj grupi (manjinskoj zajednici), kao osnov diskriminatornog ponašanja prema njima (targetiranje). Ovim komentarom stigmatizuju se i etiketiraju predstavnici nacionalne manjine, sugerišući da su njihovi preci ubijali pretke pripadnika drugih nacionalnih grupa i bili na strani agresora.

U konkretnom slučaju ne može se opravdati odluka voditeljke, koja je umjesto da prepozna neprimjerenost i neprihvatljivost iznesenih navoda, omogućila njihovo predstavljanje čime se stiče utisak da se i saglasila sa stavom gledaoca.

Osim što je time doprinio diskriminatornom postupanju, emiter je repriziranjem ovog segmenta emisije, u poslepodnevnim satima istog dana, propustio da ograniči dalje širenje ovog nedozvoljenog govora.

13. Razmatrajući da li je došlo do kršenja, Agencija je zaključila da je ovim komentarom pređena granica slobode izražavanja i govor postao oblik stereotipnog i diskriminatornog govora. Njime je ciljano društvena grupa na osnovu etničkog porijekla, čime je emiter narušio standarde propisane članom 15 Zakona i 11 Pravilnika. Izjava tj. stav je prenesen u emisiji informativnog karaktera koja se bavi osjetljivom temom iz istorije – nacionalnim stradanjem i ratnim i drugim zločinima. U takvom emocionalno kontekstu, iznošenje tvrdnji koje impliciraju kolektivnu krivicu

jedne manjinske zajednice dobija posebno snažan efekat i produbljuje etničke tenzije i doprinosi atmosferi nepovjerenja i isključivosti. Efekat izrečenog stava jeste potencijalno podsticanje netrpeljivosti i podsticanja narativa o njihovoj kolektivnoj krivici.

Uzimajući u obzir sve relevantne aspekte konkretnog slučaja, emiter je propustio da izbalansira pravo na slobodu izražavanja sa pravom na zaštitu od diskriminacije po osnovu pripadnosti etničkoj grupi tj. manjinskom narodu, čime je omogućio zloupotrebu slobode izražavanja i diskriminatorno postupanje. Na osnovu navedenog, a uvažavajući činjenicu da je saglasno tački 7.2. izdatog Odobrenja za emitovanje, emiter odgovoran za sve objavljene sadržaje, može se utvrditi da je emitovanjem predmetnog sadržaja prekršio čl. 15 stav 2 Zakona i člana 11 Pravilnika.

Nakon sprovedenog postupka i uz uvažavanje svih relevantnih činjenica, direktorica Agencije je, saglasno čl. 180, 181, 183 i 185 Zakona, donijela odluku kojom se emiteru izriče upravno-nadzorna mjera novčana kazna i nalaže da usaglasi emitovanje programskih sadržaja u okviru programa „Prva TV“ sa standardima definisanim u Zakonu i izdatom Odobrenju za emitovanje.

Posebno je analizirano da li izrečena mjera ispunjava tzv. trostepeni test, odnosno da li je novčana kazna, kao ograničenje slobode izražavanja, propisana zakonom, da li ima legitiman cilj i da li je neophodna u demokratskom društvu.

Što se tiče prvog preduslova, utvrđeno je postojanje zakonske zabrane emitovanja sadržaja (pružanja AVM usluga) kojima se podstiče nasilje, mržnju, netrpeljivost ili diskriminaciju po osnovu rase, etničke pripadnosti, veze sa nekim narodom ili nacionalnom zajednicom, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, boje kože, pola, roda, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva u sindikalnoj organizaciji, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili porodičnog statusa, starosne dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, seksualne orijentacije i/ili interseksualnih karakteristika, kao i po osnovu stvarnih ili pretpostavljenih ličnih svojstava (član 15 stav 2 Zakona). Pored toga, za ispunjenost ovog preduslova treba imati u vidu i da Agencija ima pravo da, radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti, emiteru izrekne mjeru novčane kazne, što je propisano članom 183 Zakona, koji predviđa da će Agencija izreći novčanu kaznu pružaocu usluge koji, i pored izrečenog upozorenja, prekrši istu obavezu utvrđenu ovim zakonom, aktom Agencije ili izdatim odobrenjem, u roku kraćem od šest mjeseci.

Prevenција odnosno sprječavanje širenja diskriminatornih stavova i poruka, kao vida zloupotrebe slobode izražavanja, radi zaštite prava drugih (zabrana podsticanja mržnje ili diskriminacija i zaštita od govora mržnje i diskriminacije) može se smatrati legitimnim ciljem propisanim članom 10 stav 2 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Prilikom razmatranja da li je ograničenje (novčana kazna) neophodno u demokratskom društvu, Agencija je, cijeneći postojanje i stepen odgovornosti emitera, imala u vidu principe ostvarivanja i zaštite prava na slobodu izražavanja. Pri tome, Agencija posebno vodi računa da oni istovremeno postavljaju jasne granice kako bi se spriječila zloupotreba tog prava. Jer, korišćenje i omogućavanje govora kojim se promoviše ili opravdava diskriminacija i netrpeljivost prema pojedincu ili grupi po osnovu pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi predstavljaju primjer te zloupotrebe i ne mogu biti predmet zaštite kao vida slobode izražavanja. Zbog toga, prepoznavanje odgovornosti za kršenje standarda je mjera zaštite legitimnih prava koja je propisana zakonom, koja je u javnom interesu i proporcionalna u demokratskom društvu. Time se osigurava da sloboda izražavanja bude korišćena na odgovoran način, u skladu s javnim interesom.

Imajući u vidu navedeno, novčana kazna se može smatrati neophodnom mjerom jer emiter i pored izrečena dva upozorenja u roku kraćem od šest mjeseci (Rješenje broj UP I 04-043/25-74/5 od 30.04.2025. godine i Rješenje broj UP I 04-043/25-141/5 od 25.07.2025. godine) nije obustavio kršenje člana 15 Zakona i člana 11 Pravilnika, što je za posljedicu imalo nastavljanje podsticanja diskriminacije, kroz omogućavanje diskriminatornog ponašanja na štetu manjinskog/manjinskih naroda. Pri tome, Agencija je, u smislu člana 179 (st. 7-11), istinito i potpuno utvrdila sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite i pravične odluke, sa pažnjom ispitala i utvrdila činjenice koje terete emitera, kao i činjenice koje mu idu u korist (što se može sagledati kroz detaljna obrazloženja rješenja o izricanju prethodna dva upozorenja, kao i naprijed date navode o predmetnom postupku). Iako je bio pozvan da se izjasni, emiter ni u jednom slučaju to pravo nije iskoristio niti je podnio žalbu protiv prethodna dva izrečena upozorenja. Nesporno je da su uočena kršenja rezultat jasne uređivačke namjere i odluke da se ne preduzmu mjere kojima će se obezbijediti obustavljanje daljeg kršanja propisanih obaveza tj. suzbijati dalje omogućavanje podsticanja diskriminacije po bilo kom osnovu. Posebno otežavajuće je da je kršenje ponovljeno u roku kraćem od šest mjeseci.

Uvažavajući navedeno, Agencija je emiteru izrekla novčanu kaznu kao upravno-nadzornu mjeru u skladu sa članom 183 Zakona, koji propisuje raspon i uslove za određivanje visine novčane kazne.

Prilikom određivanja iznosa novčane kazne, direktorica Agencija je imala u vidu da je članom 183 stav 2 Zakona propisano da Agencija može izreći novčanu kaznu u iznosu od 500 EUR do 10.000 EUR, kao i sljedeće okolnosti:

- težinu i obim povrede i da li je postojala namjera kršenja propisa: emiter je i nakon dva izrečena upozorenja omogućio iznošenje stavova što je za posljedicu imalo nastavljanje podsticanja diskriminacije, što je Zakonom zabranjeno;
- finansijsko stanje emitera: izricanjem minimalne novčane kazne ne može se ugroziti njegovo finansijsko stanje ni kontinuitet poslovanja;
- da li su mu ranije izricane upravno nadzorne mjere: emiteru su zbog kršenja iste obaveze izrečena dva upozorenja u prethodnih šest mjeseci;
- da li je emiter sam preduzeo mjere za otklanjanje nepravilnosti te da li je povreda nastala usljed okolnosti van njegove kontrole: ni nakon prvog upozorenja, a potom i drugog izrečenog upozorenja
- emiter nije preduzeo adekvatne mjere kako bi se spriječilo omogućavanje diskriminatornog postupanja tj. podsticanje diskriminacije).

Pitanje izvršnosti donesenog Rješenja cijeni se, prema članu 144 Zakona o upravnom postupku, koji jasno definiše kada Rješenje postaje izvršno. Dakle, iako je pravni osnov za izricanje mjere sadržan u posebnom zakonu (lex specialis), postupanje povodom izvršenja vezuje se za opšti procesni zakon, odnosno Zakon o upravnom postupku (lex generalis).

U skladu sa naprijed navedenim, emiteru je naloženo da izrečenu novčanu kaznu plati u roku od osam dana od dana kada ovo Rješenje postane izvršno u smislu stava 2 člana 144 Zakona o upravnom postupku, kojim je propisano da prvostepeno rješenje postaje izvršno, između ostalog:

- istekom roka za žalbu, ako žalba nije izjavljena;
- danom odricanja stranke od prava na žalbu;
- dostavljanjem stranci rješenja kojim se žalba odbija.

Zakon o upravnom postupku, član 144 stav 3, propisuje da drugostepeno rješenje kojim je izmijenjeno prvostepeno rješenje postaje izvršno dostavljanjem stranci tog rješenja.

Kako je predmetnim Rješenjem određen rok od 8 (osam) dana za izvršenje Rješenja, odnosno rok počinje da teče od dana kada Rješenje, u smislu st. 2 i 3 člana 144 Zakona o upravnom postupku, postane izvršno.

Emiteru je naloženo i da, u skladu sa čl. 181 stav 3 Zakona, informaciju o izrečenoj mjeri objavi u svom programu, kao i da u pisanoj formi obavijesti Agenciju o načinu (datum i vrijeme) objavljivanja informacije o izrečenoj mjeri.

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOM SREDSTVU

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Savjetu Agencije za audiovizuelne medijske usluge u roku od 15 dana od dana njegovog dostavljanja.

Dostavljeno:

- Privrednom društvu „AST“ d.o.o.
- Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge
- Sektor za nadzor
- Sektor za pravne i ekonomske poslove
- Sektor za opšte i međunarodne poslove
- Sektor za informacione-komunikacione tehnologije

Pripremila: Zorica Popović

Odobrila: Jadranka Vojvodić

